

عنوان مقاله:

ضرورت حفظ معماری مناطق هورامانات در راستای پایداری و گردشگری زیست بوم

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران ، معماری و شهرسازی معاصر (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمدجواد بابایی - دانشجوی ارشد معماری، دانشگاه کردستان

صلاح الدین مولانایی - دکتری تخصصی معماری، استادیار دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

زندگی در منطقه هورامانات بصورت دوستدار محیط زیست، قرن هاست در جریان قرار دارد. اما با ورود به عصر جدید این روند دچار آسیب شده و حتی از بین رفته است. امروزه شاهد معماری جدیدی هستیم که به همراه عوارض خودش، آسیب های اجتماعی فرهنگی و زیست محیطی را بوجود آورده و معماری بومی و پایدار این منطقه را که با زیست بوم ویژه خود پیوند مناسبی داشت، تا مرز نابودی پیش برده است. چند راهکار برای بهبود این وضعیت نامناسب پیشنهاد شده است. در ابتدا مناطقی را که کمتر آسیب دیده، شناسایی نمود و به بازسازی آن پرداخت. به موازات این بازسازی با ایجاد اقامتگاه های گردشگری بومگردی در مناطقی که بصورت متروک رها شده اند می توان به حیات دوباره آن به عنوان یک زیست بوم برای میراث جهانی اقدام نمود. با شناسایی معماری این مناطق در سراسر کره زمین از سرزمینهای سرد قطبشمال و آلاسکا تا جنگل های استوایی و بیابان ها، می توان زیست بوم های کره زمین را که با انسان ها پیوندی دیرینه داشته اند احیا نمود. از مزایای احیای معماری بومی در منطقه هورامانات می توان به، شکوفایی گردشگری، حفاظت از محیط زیست و جلوگیری از مهاجرت و حاشیه نشینی به اطراف شهرها اقدام نمود.

کلمات کلیدی:

معماری بومی، معماری پایدار، گردشگری بومگردی، زیست بوم، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1002457>

